

עין משפט
גר מצוה

יד:

ביצה פרק ראשון ביצה

רבא אמר. לעולם מה טעם קאמר וזוס כמישה לא שריא ואפילו בקטנה ומיירי להו לבני א"י שיש להם עדדים שמזוליס דבבא^א כך פירש הקונטרס^ב:

הבורר קמניות ביו"ט בית שמאי אומרים בורר אוכל ואובל ולא היינו צריה וכו' ומימה

דבמסכת שבת (דף קלח.) קאמר מה דרכו של צורר נוטל האוכל ומניח הפסולת והכא משמע שאין צריה צדק דקרי ליה שנו וי"ל דהתם ה"פ נוטל האוכל עגמו ומניח הפסולת פירושו: זרוק אותו ומכל מקום פסולת מתוך האוכל היו צריה אי נמי התם שהפסולת מרובה על האוכל ואו דהאי

היו אוכל מתוך הפסולת דרך צריה ד אכל הכא מיירי שהאוכל מרובה על הפסולת דלח הוא פסולת מתוך האוכל דרך צריה ועגמו דפריך דפסולת מרובה על האוכל מי איכא מאן דשרי פי' אפי' בטלטול יהא אסור היה יכול להקשות דזהו דרך צורר אלא דעדיפא מניה פריך^ג דאפילו טלטול יהא אסור דבטל מעוטא לגבי רובא והוי ככוליה פסולת:

מפני מה אמרו וילון טמא מפני שהשמש מתחמם כנגדו. וא"ת והא צפרכה המשכן אמר צפרק גיד הנשה (חולין דף 5: ושם) דמקבל טומאה^ה (וקאמר) ולשם מאות כהנים^ו וכו' ואף על גב דהאי טעמא לא שייך בהו ויש לומר דשאני פרכתו והאיל דמיכף כיפיי עלויה דלרון הוא אהל מטמא צמת ומי"מ קשה דהיאך מטמאה צולד הטומאה דאמר צפרכה שקלים (דף 3:): פרכת שטמאה צולד הטומאה ומיירי צמסקה דזו חצה דאי לאו הכי לא מטמו כלי וי"ל כיון שנעשה אהל יש להם תורת כלי ומטמאים אף צולד הטומאה ועוד אומר הר"ר שמואל מאייצרא"ל כשהיו נושאים הפרכת ממקום למקום נותן הכלים לתוכה א"כ יש תורת כלי עליהם וזה"ל^ז גרס וילון אסור ויש לפרש אסור לעשותו מכלאים מפני שהשמש מתחמם כנגדו ולי"נ דלא אשכחנא צזוס מקום לא צברייתא ולא צמסנה דיהא אסור וילון מכלאים^ח צצלמא טומאה אשכחנא כדתנן סדין שהיה טמא מדרס ועשאו וילון טהור מן המדרס אצל טמא מגע.

(כלים פרק כ"ז מ"ט):

אלא

שאינ תפורין גמי חזו לכסויי אלא^א כלאים למאי חזו וכי תימא חזו למימדך תותיה^ב והתניא ילא יעלה עליך אבל אתה יכול להציעו תחתך אבל אמרו חכמים אסור לעשות בן שמא תכרך לו נימא על בשרו וכ"ת דמפסיק מידי ביני ביני והאמר ר' שמעון בן פזי א"ר יהושע בן לוי אמר ר' יוסי בן שאול אמר רבי משום קהלא קדישא דבירושלים באפי' עשר מצעות זו על גבי זו וכלאים תחתיהן אסור לישן עליהם^ב (משום שנאמר לא יעלה עליך)^ג אלא בוילון והאמר עולא מפני מה אמרו וילון טמא מפני שהשמש מתחמם כנגדו

שנותן צגד אחר צנייהם: אסור לישן עליהם. מדרבנן: צוילון. שראוי לפרסו כנגד הפתח: מפני מה אמרו וילון טמא. מקבל טומאה ולא עשאוהו כאל' ממסילות הציט שאינן מקבלות טומאה: מפני שהשמש מתחמם כנגדו. ממעטף בשוליו לפיכך יש תורת כלי עליו וכיון דמתחממים כנגדו אסור לעשותו כלאים:

רבא אמר. לעולם מה טעם קאמר וצקטנה נמי קאי וקאמר אין כותשין כלל ודרמינן עלה אכל כותשין כו': הא לן. ס' דלית לן עבדי דמזוליו: הא להו. ס' דלית להו עבדי דמזוליו ועושין בגדולה ואומרים צקטנה עשינו: קליף להריה. לוהר מרליתו היה קלוף ולבן: **מתני'** מדיח. צמיס: ושולה.

מפרש צגמרא שולה הפסולת שאף למעלה כמו משישה צחציות (ע"ו) דף נו.) דהיינו נמי שנוטל חרצנים הצפיס ע"פ החציות: **גב' דד"א**. דשרו צ"ה ליטול פסולת ממס ולהשליך: מי איכא מאן דשרי. ואפי' לטלטלו והא צבילי ליה מייעוטא לגבי רובא והוה ליה ככוליה פסולת ולא חזי: **דנפיש צטרחא**. שישנו דק. והכי קאמר דד"א צזמן שטורח האוכל מרובה על של פסולת הוא דקא' צאמי צ"ה נוטל פסולת דמעטא צטרחא עדיף אצל אס טורח הפסולת מרובה על של האוכל דברי הכל כו': ומליפין עליו מים. ונותנים צו מים עד שצפיס על האוכל: **איפכא**. אוכל למעלה ופסולת למטה: **עפרא**. למטה מן האוכל: גילי. קש למעלה מן האוכל: **מתני'** און משלחין. דרוון איש לרעהו: **אלא טמא**. דבר המוכן ואינו עשוי להניחו למחר כגון חמיכות צשר חמוכות לפני האורחים וכן דגיס: **אצל לא אס הסבואה**. שאינה ראויה היום שאין טומאים ציוס טוב שהיה לו לטוון מאתמול ולא צפיג טעמיה: **ורבי שמעון מסיר הסבואה**. שחא ציבסל צקדרה ויכתשם צמכתשת קטנה: **גב' שלא יעשו צצורה**. לא ישלח הדורון ע"י אנשים הרבה דלוושא מלתא ונראים כמוליכים למכור צצוק: **סלסא צגרי**. שלוחים עם מלתא מיני: **מאי**. מי אולינן צצר כל מין ומין ושרי כי היכא דיכול לשלוח איש אחד עם כל מין זה בלא זה השתא נמי שרי או דלמא השתא מיהא אוושא מלתא: **לודיוס**. מאכל חטין: **רסיין**. מאכל העשוי מן העדשים: **מתני'** משלחין כלים. צגדים: וסן לזורך המועד. וצגמרא מפרש למאי חזו: **אצל לא סנדל** של עץ מרופה עור ומסמרות קצונין צו שגרו חכמים עליו שלא לנעלו צצצת האוכל. דנימא מיהא מרובה על הפסולת. דאי שקיל אוכל מעט צצטרחא (סם ספ.) בד"א דברי הכל נוטל את האוכל. דנימא מיהא מרובה על הפסולת (סם ספ.) שמא חכרי לוי נימא על בשרו. ומתחמם ופסיק רשא הוא (המפוש לחמיד

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

מסורת הש"ס

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

הוא) ויט

^א כל"ל.

^ב צ"ב צתוספתא חטין לעשות מהן פסוקים אכן צשעורים אמת אש כגי' דילן צגמלא ליתן לפני צצמהו ואולי דרבינו היה לו גירסא אחרת.